

Delegació Diocesana de Pastoral Familiar
Arquebisbat de Barcelona

EL CREIXEMENT PERSONAL

Un llarg procés no pas sense dificultats

La vida és complexa i no sempre sabem o podem donar la resposta adequada a tot allò que ens demana prendre una decisió, emetre un judici, respondre a quantitat de preguntes que ens proposa la vida. Encara més, és a través de la vida que anem creixent, però en un món canviant no tan sols en les formes i costums, sinó en els valors, es fa difícil trobar la definició més adequada del que s'ha d'entendre per "ser una persona madura".

Les decisions humanes poden estar molt condicionades: l'ambient familiar; l'escola que introdueix a les primeres experiències extrafamiliars i comunitàries; els amics amb els seus costums i manera de fer; el promès o promesa, marit o muller amb qui es vol o es va fundar una família, les experiències religioses, l'exemple de les persones adultes. No és estrany que els qui han patit traumes d'infantesa, pares autoritaris, "bullying" laboral o de companys, dificultats, fracassos emotius, laborals o d'estudis, estiguin traumatitzats i pateixin els corresponents sentiments d'inseguretat, manca d'autoestima, incapacitat per afrontar certes decisions i hagin hagut de recórrer a l'ajut de psicòlegs per trobar l'equilibri perdut.

El camí vers el creixement personal

Arribar a créixer humanament i plena en totes les dimensions és un ideal. Sense voler establir definicions del procés, del que comporta, es pot dir que aquest ideal és conseqüència de la confluència d'un conjunt de factors. És impossible enumerar-los tots. La nostra intenció no és fer un tractat de psicologia. En comentarem només uns quants que creiem importants:

–En primer lloc cal tenir capacitat de partir de la realitat, assumir-la sense distorsionar-la. Cal situar-se correctament davant dels fets, amb la seva grandesa o duresa, sense falses defenses o interpretacions interessades, distorsionades, apassionades.

–Cal aprendre a superar traumes. Dificultats sempre en sorgeixen al llarg de la vida. Els traumes creen un sentiment de por, d'inferioritat, d'impotència, d'incapacitat, de menysteniment personal. Cal cercar els mitjans que ajudin a superar-los i crear una actitud interior de resposta a l'escàndol del mal, de la falsa experiència o del mal exemple, del limitat testimoni que ofereixen les persones. Demanar ajut davant de les dificultats físiques o psíquiques no és cap humiliació.

–Cal aprendre a acceptar les pròpies limitacions. No som "Supermans" La lluita pel poder, per situar-se davant de la vida, per obtenir prestigi personal, poden crear obsessions malaltisses. Saber quines són possibilitats reals de cadascú "amb humor" pot ajudar molt en la vida. Per això és tan important la humilitat. La persona humil està situada correctament en la vida. Ser humil no significa no tenir objectius grans i nobles!

–Cal tenir clars els valors. Són el lloc de referència que cal interioritzar. Joan XXIII va parlar clarament dels més fonamentals: veritat, justícia, amor i pau. Els valors no són relatius. Tanmateix la seva aplicació a la realitat de cada dia és limitada.

–No s'han de confondre les institucions amb les persones. Molts no creuen en la política a causa dels polítics, en l'Església a causa de les persones que la representen. Cal aprendre a reconèixer que tot el que és humà és imperfecte i limitat, que les persones sempre oferim imatges limitades dels ideals.

–La maduresa no és un valor que s'adquireix una vegada per sempre. Demana una actitud de recerca constant: voler arribar a realitzar-se com a persona, viure en la veritat sense exclusions. Arribar a la maduresa és un repte de cada dia.

La importància de la família en el procés de maduració

En el procés de creixement personal la família hi té un rol important, en especial si ha acompanyat, confortat i si ha creat a la vegada l'àmbit de llibertat necessari per a prendre les oportunes decisions. Importància especial tenen els rols paterns. Un exercici de paternitat autoritària, la manca de diàleg i de comprensió poden ser molt negatius pel futur dels fills. Per altra banda una maternitat obsessiva, possessiva, que es negui a trencar "el cordó umbilical", també pot tenir efectes destructors. Manifestar preferències d'amor i delicadesa a favor d'uns fills en detriment d'altres pot crear dificultats de convivència i de relacions fraternals amb els conseqüents efectes psicològics. La família és el lloc de la persona, dels valors. Lloc d'experiències úniques: de la fraternitat, de la gratuïtat, de la generositat, lloc de servei a la vida, lloc d'amor. D'ací la importància única i decisiva per a la persona.

Necessitat d'un creixement interior, espiritual

Una educació de la fe o experiència religiosa feta des d'un Déu jutge més que Pare, d'un Déu castigador més que misericordiós, d'un Déu que dona manaments més que impulsor vers el bé, d'un Déu que condemna més que salva, etc. pot tenir efectes negatius per al creixement de la persona de la vivència dels valors evangèlics i de la fe. Encara més, molts neguen o abandonen la fe per la manca de testimoni institucional, jeràrquic o de les persones amb les quals s'identifica de manera especial la imatge de l'Església, encara que tots sabem que la coherència entre el que creiem, els valors i la vida concreta no sempre és fàcil.

El creixement dels valors de l'esperit, en concret de la fe, forma part del creixement de la persona. Com diu V. Frankl: *la manca d'obertura a la transcendència és un empobriment per a l'home, perquè li falta una dimensió*. L'home que no està obert a la transcendència és el que està alienat. D'ací la importància de com s'ha presentat o educat en la fe en el procés de la persona. La fe, com obertura i experiència de Déu, dona sentit i resposta al gran interrogant i al problema decisiu per a la vida de l'home.

Jesús ofereix la resposta a tres dimensions fonamentals de la vida humana. Ell ha dit: "Jo sóc el camí, la veritat i la vida" (Jn 14, 6).

Qüestions

- 1.- Què implica ser madurs en la cultura actual?
- 2.- Què entens per maduresa cristiana?
- 3.- Quines creus que són les qualitats humanes i evangèliques que acompanyen la maduresa?

Textos Bíblics

–**Gn 6, 9:** Aquesta és la història de Noè. Noè era un home just i irrepreensible entre els de la seva generació i seguia els camins de Déu.

–**Pr 1,3:** Procurar una formació completa que porti a ser just, recte i honrat.

–**Pr 11,30:** Qui és just i savi es guanya els homes, amb les seves obres els porta a l'arbre de la vida.

–**Mt 13,31-ss:** Els proposà encara una altra paràbola: --Amb el Regne del cel passa com amb el gra de mostassa que un home va sembrar en el seu camp.

–**Col 3,12:** Revestiu-vos, doncs, dels sentiments que escauen a escollits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió entraneyable, de bondat, d'humilitat, de dolcesa, de paciència.

Bibliografia

J. GUITERES. *Ser persona, ser cristià*. Ed. Emaus. CPL

J. CUSÓ PORREDON. *Patologia dels sentiments*.

JOSEP OTÓN, M. CLAUSTRE SOLÉ, RAMON PRAT... *Ser cristià en la vida quotidiana*. Ed Claret, Barcelona 2003.

Barcelona, Setembre de 2011